

Τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα, παππού και αδελφό

ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ

(από την Κυθρέα, δημοτικό σύμβουλο)

που απεβίωσε το Σάββατο 18/1/2014 σε ηλικία 69 χρονών, κηδεύουμε σήμερα Δευτέρα 20/1/2014, στις 11:00 π.μ. από τον ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Λευκωσία, και καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Οι τεθλιμμένοι:

Η σύζυγος: Αγάθη Μιλτιάδου

Τα παιδιά: Γιώργος και Αγνή Μιλτιάδου

Παναγιώτης και Αθηνά Μιλτιάδου

Εγγόνια: Ανδρέας, Θεόδωρος, Δανάη

αδέλφια και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων παρακαλούμε να γίνουν εισφορές στο Ταμείο Ευημερίας Κυθρεωτών Δήμου Κυθρέας.

Επικήδειος λόγος του Δημάρχου Κυθρέας δρα Πέτρου Μ. Καρεκλά στην κηδεία του αποβιώσαντος Δημοτικού Συμβούλου Κυθρέας, Αντρέα Μιλτιάδου

Αγαπητέ μας φίλε και συναγωνιστή Αντρέα!

Πριν δέκα περίπου μέρες κόγαμε τη Βασιλόπιττα στα προσωρινά Γραφεία του Δήμου Κυθρέας στην παλιά Λευκωσία και ευχηθήκαμε ο ένας στον άλλο τα Χρόνια Πολλά. Ήσουν εκείνο το βράδυ εύχαρις και ήρεμος, αρκετά ευδιάθετος και φιλικός όπως πάντοτε. Τίποτε δεν προμήνυε το μεγάλο κακό και την πρόωγη αναχώρησή σου απ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή.

Ξαφνικά κι' αναπάντεχα έφυγες το περασμένο Σάββατο, βυθίζοντας σε βαρύ πένθος την αγαπημένη σου σύζυγο Αγάθη, τους γιους σου Γιώργο και Παναγιώτη και τις νύφες σου, τα εγγόνια σου, όλους τους συγγενείς σου και τους πάρα πολλούς φίλους σου. Μαζί τους πενθεί και ο Δήμος Κυθρέας, στο Δ.Σ. του οποίου υπηρετούσες σ' αυτή τη θητεία, όπως και για πολλά χρόνια στο παρελθόν. Θλιβόμαστε ιδιαίτερα όλοι μας στο Δ.Σ. γιατί μαζί μοχλούσαμε στην προσφυγιά για το καλό του Δήμου μας και της Κύπρου.

Θεοφιλέστατε,

Ο Αντρέας γεννήθηκε στην αγαπημένη μας κωμόπολη, στην ενορία της Συρκανιάς της Κυθρέας, στις 9 Φεβρουαρίου 1945 και σ' όλη του τη ζωή παρέμεινε ένας γνήσιος και αγνός Κυθρεώτης και ιδιαίτερα Συρκανίτης: απλός, φιλόξενος, φιλικός και φιλότιμος, ευχάριστος στην παρέα, αγαπητός σ' όλους που τον γνώριζαν. Ένα δραστήριο πάντοτε μέλος στα κοινωνικά και εθνικά δρώμενα, ενεργό μέλος του Σωματείου οι ΧΥΤΡΟΙ των πάνω γειτονιών, με πλούσια εθνική, πολιτιστική και αθλητική δράση.

Γονείς του σεβαστοί Κυθρεώτες, ο Γιώργος (γνωστός ως Μακρρύγιωρκος) και η Ελένη. Λόγω της συνιδιοκτησίας του πατέρα του στην επιχείρηση Λατομείων Ασβεστοκάμινα και Σκυροποιεία) στην Κυθρέα, αναμείχθηκε και ο ίδιος νωρίς σ' αυτά και βοήθησε τα

μέγιστα στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της εταιρείας, μέχρι που ήρθε το καταραμένο εκείνο καλοκαίρι του 1974, που μας στέρησε ένα μικρό παράδεισο σ' αυτή τη γη, την Κυθρέα μας!

Κατά την εισβολή και στις εκθροπραξίες που ακολούθησαν, ο Αντρέας που στη δητεία του στην Ε.Φ. υπηρέτησε ως ανθυπολοχαγός, ντύθηκε και πάλιν στο χακί για να βοηθήσει στην αντιμετώπιση της τουρκικής λαίλαπας και τραυματίστηκε στα χέρια και στο πρόσωπο στις μάχες κοντά στο Τζιάος. Προθυμία για υπηρεσία προς την πατρίδα επέδειξε και πολύ πιο πριν, ως νεαρός 17-18 χρονος, όταν ξέσπασε η Τουρκοανταρσία το 1963/64.

Μεγάλο το πλήγμα που δέχθηκε ο λαός μας το 1974 και, όπως και οι άλλοι συμπατριώτες μας, έτσι και ο Αντρέας συμμαζέυε τα κομμάτια, στρώθηκε στη δουλειά μαζί με άλλους για επαναδραστηριοποίηση. Αρχικά λειτούργησε εταιρεία Λατομείων στην Πάφο, αργότερα στην Ξυλοφάγου. Με επιμονή, πείσμα και σκληρή δουλειά κατάφερε ξανά να σταθεί στα πόδια του και να βοηθήσει την οικογένειά του να ζήσει μια καλύτερη ζωή. Ιδιαίτερη σημασία έδωσε στη μόρφωση των δύο αγαπημένων γιων του, του Γιώργου που σπούδασε Ιατρική και του Παναγιώτη που σπούδασε Μηχανολογία, δύο επιτυχημένων σήμερα επιστημόνων που ο Αντρέας και η Αγάθη τους καμάρωναν και τους χαίρονταν μαζί με τις οικογένειες που αυτοί δημιούργησαν.

Αγαπητέ μας Αντρέα, Φεύγεις κι εσύ με το πικρό παράπονο στα χείλη γιατί η Κυθρέα μας, η αγαπημένη και ακριβή γενέτειρα, είναι ακόμα σκλαβωμένη, ερειπωμένη, με τις πολυάριθμες εκκλησιές και τα παρεκκλήσια της λεηλατημένα και βεβηλωμένα. Ιδιαίτερα σε πλήγωνε γιατί ο περικαλλής ναός της Αγίας Άννας στην ενορία της Συρκανιάς όπου διέμενες μετατράπηκε από τους σύγχρονους κουρσάρους σε τζαμί. Χάρηκες μάλιστα ιδιαίτερα όταν σου ανάφερα τον περασμένο Νιόβρη ότι ανάμεσα στις εικόνες που επαναλατρίστηκαν από το Μόναχο της Γερμανίας, που τις είχε στην κατοχή του ο Τούρκος αρχαιοκάπηλος Ντικμέν, ήταν και μερικές από την Αγία Άννα και πρόσβλεπες πολύ στην εκδήλωση μας το ερχόμενο Σάββατο, 25 Ιανουαρίου, που θα έχουμε την ευκαιρία οι Κυθρεώτες να τις δούμε στο Βυζαντινό Μουσείο, μετά τον εκκλησιασμό για τη γιορτή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, που θα τελεστεί στον Καθεδρικό Ναό του Άη Γιάννη από το Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μεσαορίας κ. Γρηγόριο. Δυστυχώς μας άφησες νωρίς, Αντρέα, για την αιωνιότητα, όπου ου λύπη, ου στεναγμός! Θα συνεχίσουμε, σε διαβεβαιώνουμε Αντρέα, όσο ζούμε κι εμείς, ο καθένας με το δικό του τρόπο, τον αγώνα τον καλό για το δίκαιο και για μια λύση στο εθνικό μας πρόβλημα που δ' ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και το δικαίωμα του λαού μας για ειρήνη, δικαιοσύνη, ασφάλεια, ευημερία και προκοπή, σε μια χώρα πραγματικά ελεύθερη και ευρωπαϊκή. Δε ζητούμε προνομιακή μεταχείριση αλλά ούτε και δεχόμαστε νάμαστε οι μόνοι στην Ευρώπη με μόνιμες εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις στην άσκηση θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Το συζητήσαμε πολλές φορές, την εθνικά αποδεκτή λύση στο Κυπριακό τη θέλουμε πολύ, όπως η ξεραμένη γη ποδείς τις σταγόνες της βροχής, γιατί γνωρίζουμε πως χωρίς αυτή τη λύση τίποτα δεν μπορεί να είναι σίγουρο και μόνιμο. Το ξέρουμε πώς πρέπει ν' αγωνιστούμε γι' αυτό μ' όλες μας τις δυνάμεις, με σύνεση μεν αλλά και με εθνική αξιοπρέπεια και αποφασιστικότητα, ώστε η λύση να είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμη και να εξυπηρετεί πρωτίστως τα συμφέροντα των νομίμων κατοίκων αυτής της χώρας.

Τότε, είμαι σίγουρος γι' αυτό φίλε και συναγωνιστή Αντρέα Μιλτιάδου, δ' αναπαντεί πραγματικά και σένα η γυχή σου, όπως και πολλών άλλων που μας έφυγαν στην προσφυγιά και τάφηκαν σε φιλόξενη μεν γη, αλλά όχι στην αγκαλιά αυτής της γενέτειρας όπου θα επιθυμούσαν. Είδε ο Θεός της Ευσπλαχνίας, του Ελέους και της Αγάπης να δώσει παρηγοριά στους πενθούντες οικείους σου! Να πας στο καλό Αντρέα, αιωνία ας είναι η μνήμη σου!